

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
9 – Прж.број 11352/22
Дана 20.05.2022. године
Београд

Република Србија
Републичка радиодифузна агенција

ПРИМЉЕНО:		16. 06. 2022	
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
05-	2065	/20/22-2	

Прекршајни апелациони суд, са седиштем у Београду, у већу састављеном од судија: Горана Божића, председника већа, Катарине Зечар и Ане Миловановић, чланова већа, са судским саветником Јеленом Милетић, у прекршајном поступку против окривљеног правног лица "ПРВА ТЕЛЕВИЗИЈА" ДОО са седиштем у Београду и окривљеног одговорног лица у правном лицу Катарине Павловић из Београда, због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 14, тачка 15, тачка 16, тачка 32 и тачка 33 и став 2 Закона о оглашавању, решавајући по заједничкој жалби браниоца окривљених, адвоката Круне Савовић из Београда, изјављеној против пресуде Прекршајног суда у Београду, 20-Пр.бр.97151/20 од 01.04.2022. године, у нејавној седници већа одржаној дана 20.05.2022. године, на основу члана 100 став 4, члана 102 став 2, члана 269 и члана 275 Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" број 65/13, 13/16, 98/16 и 91/19), донео је:

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ заједничка жалба браниоца окривљеног правног лица "ПРВА ТЕЛЕВИЗИЈА" ДОО са седиштем у Београду и окривљеног одговорног лица у правном лицу Катарине Павловић из Београда, адвоката Круне Савовић из Београда, УКИДА СЕ пресуда Прекршајног суда у Београду, 20-Пр.бр.97151/20 од 01.04.2022. године те предмет враћа првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Ожалбеном пресудом окривљено правно лице "ПРВА ТЕЛЕВИЗИЈА" ДОО са седиштем у Београду и окривљено одговорно лице у правном лицу Катарина Павловић из Београда оглашени су одговорним због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 14, тачка 15, тачка 16, тачка 32 и тачка 33 и став 2 Закона о оглашавању, те су осуђени на новчане казне и то окривљено правно лице у износу од 600.000,00 динара а окривљено одговорно лице у износу од 80.000,00 динара и обавезани на трошкове прекршајног поступка у паушалном износ од по 4.000,00 динара.

Против наведене пресуде благовремену заједничку жалбу изјавио је бранилац окривљених из свих законом прописаних разлога. У истој најпре наводи да је учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка због неуредности захтева. Наиме, првостепени суд је водио поступак по неуредном захтеву за покретање прекршајног

поступка, а окривљени су првостепеном суду још у писаној одбрани то указали, будући да захтев не садржи чињенични описа радње из које произлази правно обележје прекршаја и друге околности потребне да би се прекршај што тачније одредио. Поменути захтев садржи само датум и време почетка и краја неправилности, без описа чињеничне радње којом би се биће прекршаја могло одредити, због чега је захтев било потребно одбацити, на шта упућује решење Прекршајног суда у Београду 97-Пр.бр.23056/18 од 31.01.2019. године. Даље указује на неутврђеност јединствене казне и цитира одредбу члана 45 став 1 Закона о прекршајима. Првостепени суд у изреци пресуде је навео да је право лице извршило прекршај у продуженом трајању те сходно одредбама члана 42 и 46 Закона о прекршајима осудио окривљено правно лице на новчану казну у износу од 600.000,00 динара а окривљено одговорно лице на новчану казну у износу од 80.000,00 динара. Прекршајни суд је морао да примени законске одредбе, односно да прво одреди за сваки наводно учињени прекршај појединачне новчане казне, а онда применом закона да одреди јединствену новчану казну, што није урадио. У том смислу указује и на решење 13-Прж.бр.19099/21 Прекршајног апелационог суда од дана 09.09.2021. године. Затим истиче неутврђеност места и времена извршења. Како у захтеву тако и у самој пресуди постоји недостатак који се огледа у непостојању тачно наведеног времена и места наведеног извршења прекршаја, о чему говори и пракса Прекршајног апелационог суда односно пресуда Пржубр. 2257/2015 од 11.08.2015. године па цитира одредбе члана 12 и 11 Закона о прекршајима. Суд такође није у довољној мери образложио на који начин је утврдио да је код окривљених постојао умишљај тј. намера за извршење прекршаја. Окривљени, све и да су учинили предметни прекршај, учинили су то из нехата, а не зато што су хтели извршење истог. Чињеницом да је првостепени суд без икакве провере, супротно наводима окривљених, своју веру поклатио подносиоцу захтеву, који је имао оправдани интерес за успех у овом поступку, прекршајни суд је непотпуно, а самим тим и погрешно утврдио чињенично стање. Окривљени су у писаној одбрани истакли како наводи који се налазе у извештају подносиоца захтева нису тачни и да не одговарају истинитом чињеничном стању, међутим, првостепени орган није уопште узео у разматрање те наводе окривљених. Окривљенима је повређено и право на одбрану, јер исти нису никада добили дискове где су наводно извршили прекршај који им се ставља на терет, па самим тим никада нису добили прилику да се упознају са чињеницама које им се стављају на терет, те им је тако и онемогућено да се изјасне о чињеницама и доказима који им се стављају на терет. Такође се у жалби наводи да првостепени суд приликом одмеравања казни није имао у виду одредбе Закона о прекршајима о ублажавању казни из члана 43 истог закона или изрицање опомене у смислу одредбе члана 50 Закона о прекршајима. Предлаже другостепеном суду да првостепену пресуду укине и врати на поновни поступак, те утврди све околности које су изнете у жалби и отклони процесне недостатке као и да правилно утврди чињенично стање.

Разматрајући списе предмета, побијану пресуду и наводе изнете у жалби, истовремено поступајући по службеној дужности у смислу одредбе члана 272 Закона о прекршајима, Прекршајни апелациони суд налази да су се стекли услови да се ожалбена пресуда укине у смислу одредбе члана 275 став 1 тачка 1 Закона о прекршајима и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак, с обзиром да је учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264 став 1 тачка 14 Закона о прекршајима.

Наведена битна повреда одредаба прекршајног поступка стоји из разлога што је изрека ожалбене пресуде неразумљива најпре из разлога што се из исте не може

утврдити место извршења прекршаја. Чланом 12 Закона о прекршајима прописано је да је прекршај извршен како у месту где је учинилац радио или био дужан да ради тако и у месту где је последица наступила. У изреци ожалбене пресуде окривљено правно лице наведено је у личним подацима док у самом чињеничном опису није наведено место извршења прекршаја, односно да је ПРВА ТЕЛЕВИЗИЈА ДОО Београд као телевизија са националном фреквенцијом на територији Републике Србије емитовала наведени програмски садржај, па у том смислу није прецизно наведено место извршења прекршаја.

Осим тога неразумљивост изреке огледа се и у односу на пропис који је примењен, с обзиром да су окривљени оглашени одговорним за више различитих прекршаја због поступања противно различитим материјалним одредбама Закона о оглашавању, а првостепени суд их је огласио одговорним за прекршај у продуженом трајању применивши одредбу члана 46 Закона о прекршајима, те окривљено право лице осудио на једну новчану казну у износу од 600.000,00 динара а окривљено одговорно лице у правном лицу на новчану казну у износу од 80.000,00 динара. Наиме, одредбом члана 46 став 1 Закона о прекршајима прописано је да прекршај у продуженом трајању постоји ако учинилац са јединственим умишљајем учини више истих временски повезаних прекршаја који чине једну целину због најмање две од следећих околности: истоветност оштећеност, истоврсности предмета прекршаја, коришћења исте ситуације или трајног односа, јединства места или простора извршења прекршаја. Према томе, одредба овог члана се може применити само код више истих прекршаја, те како су окривљени оглашени одговорним за више различитих прекршаја због непоступања по различитим материјалним одредбама Закона о оглашавању, то првостепени суд није могао применити одредбу члана 46 Закона о прекршајима и окривљене осудити за прекршај у продуженом трајању, већ је морао применити одредбу члана 45 став 1 Закона о прекршајима којом је прописано да ако је учинилац једном радњом или са више радњи учинио више прекршаја за које му се истовремено суди, претходно ће се утврдити казна за сваки од тих прекршаја, па ће се за све те прекршаје изрећи јединствена казна.

Због учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка првостепена пресуда је морала бити укинута у смислу одредбе члана 275 став 1 тачка 1 Закона о прекршајима и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак у коме ће исти донети нову на закону засновану одлуку у којој ће отклонити неразумљивост изреке, при чему ће водити рачуна о одредби члана 96 Закона о прекршајима.

Против ове одлуке жалба није дозвољена.

С.Б.

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-судија
Горан Божић**

